

Un risc asumat

Avem, aşadar, un nou prim ministru! Că, vorba aia, mai bine mai târziu, decât niciodată. Mihai Răzvan Ungureanu, sintetizat deja de presă în inițialele sale, e mai ales tânăr și erudit. Garantat inițial de regretatul Iosif Sava, are acum un cec în alb și de la alt guru post-decembrist – boierul Neagu Djuvara, care îl declară “very versatile”, după ce, cu ani în urmă, l-a uns direct redactor șef la “Revue des etudes roumaines”, cu care s-a întors de la Paris. Ba mai mult chiar, distinsul profesor îl sfătuiește public să rămână premier și sub viitorul președinte, pe care să și-l prefere „mai palid”. Cum s-ar spune, hopa-hopa Penelopa sau uite de unde sare iepurele! Veți fi de acord cu mine că scipitorul boier Djuvara, hârșit de atâția ani, de cât a umblat prin lume și de toate cele pe care le-a făcut și desfăcut, nu e genul să arunce vorbe-n vânt. Și nici n-o face, la debut de an electoral!, numai de dragul junelui pe care l-a și înfiat cumva, când a revenit de la Sorbona. Părerea mea e că, făcându-se că-l sfătuiește la vedere pe MRU, profesorul Djuvara transmite de fapt opiniei publice ceea ce premierul Ungureanu deja știe, și anume că viitorul său nu va fi la Cotroceni, ci tot la Palatul Victoria! Altfel spus, de aici se profilează două variante: ori MRU intră în cursa prezidențială ca să piardă, ori pur și simplu își refuză, logic, un asemenea eșec! De fapt, noul prim ministru nici nu a confirmat în vreun fel puternica zvonistică potrivit căreia va candida și la cea mai înaltă funcție din stat. E drept că el nu a exclus această posibilitate, răspunzând elegant, dar evaziv, presiunilor jurnalistice, în condițiile în care, să recunoaștem, fluturarea perspectivei cu pricina nici nu-i strică. Oricum, mi se pare greu de crezut ca discretul său mentor, de altfel (tot) liberal, să fi lansat pe piață o asemenea bombă, fără să i-o fi spus și înainte, între patru ochi. Ba mai mult chiar, înțelepciunea proverbială a boierului nonagenar are și de astă dată o logică de fier și anume că, oricât se va strădui premierul Ungureanu în cele 9 luni pe care le are la dispoziție până la alegeri, recesiunea și nemulțumirea socială mai degrabă îl vor eroda, neputând naște din el un viitor candidat puternic pentru prezidențiale, ci mai degrabă un prim ministru mai experimentat și, deci, mai promițător. Acesta și cred că este riscul pe care și l-a asumat Traian Băsescu când l-a ales pe MRU, acesta este și riscul asumat de premierul însuși, de PD-L și de întreaga coaliție la guvernare. Drept care circulă deja și zvonul că nu e obligatoriu ca gruparea care va câștiga alegerile din toamnă să poată face și guvernul. Deci, ar putea rămâne același premier, după care, până în 2014 rămâne să mai vedem. Că, vorba sfatului venit de la profesorul Djuvara, viitorul președinte ar putea fi unul “mai palid” (de tip Mugur Isărescu?!), puterea decizională trecând astfel în mâna primului ministru. Cu alte cuvinte, anul electoral în care am pășit tinde să ne deschidă perspectiva modelului german, în care, iată, mâna forte e a cancelarului, în timp ce rolul președintelui e unul realtamente palid, deci decorativ. Nu credeți că, în 2014, ne-ar prinde bine să ne asumăm și noi riscul unei astfel de schimbări? Eu aș spune da!

Horia Alexandrescu